Czasy pogan

Ilekroć myślimy o narodach pogańskich, to mamy na uwadze ludzi obcych Najwyższemu Bogu. Wszystkie inne narody Żydzi uważali za pogan, czyli barbarzyńców (z hebrajskiego *goj*, a z greckiego *ethos*). Szczycili się tym, że są narodem uprzywilejowanym, dziećmi Abrahama, z którymi Bóg zawarł przymierze, co zresztą potwierdzają proroctwa, m.in. Izaj. 44:1, 49:6.

Zastanówmy się, czy tych wszystkich pogan Pan Jezus miał na myśli, mówiąc: *...i polegną od miecza i zapędzeni będą w niewolę między wszystkie narody i będzie Jeruzalem deptane od pogan, aż się wypełnią czasy pogan* – Łuk. 21:24. Słowo „deptać”, z greckiego *pateo*, oznacza: nawiedzić, sponiewierać, źle traktować. Już w czasach pierwszej obecności Pana Jezusa na ziemi Jerozolima była deptana przez pogan, a nawet dużo wcześniej, kiedy to król babiloński Nabuchodonozor uprowadził większość mieszkańców Izraela do Babilonu. Działo się to w VII wieku przed narodzeniem Chrystusa. Świetność narodu wybranego dobiegła końca. Odtąd miało się rozpocząć karanie tego narodu za ich bałwochwalstwo i odstępstwo od prawa Bożego. Jako rózg Pan Bóg użył niektórych mocarstw, jak podaje nam Biblia, a także potwierdza historia starożytnych państw. Deptanie rozpoczęło się, kiedy król babiloński zabrał łup i jeńców, a ziemia, którą Bóg dał Izraelowi, została spustoszona. Kolejny zdobywca Izraela to król perski Cyrus, który lepiej traktował jeńców, a nawet zezwolił na ich powrót. Jednak o niepodległości mogli tylko marzyć. Deptanie Jeruzalem trwało dalej. Król grecki Aleksander Wielki, w odróżnieniu od Babilończyków, nie sprowadzał podbitych narodów do Grecji, lecz dążył do umocnienia i rozpowszechnienia kultury greckiej. Za panowania Aleksandra Wielkiego pozytywne było to, że Żydzi mogli pozostać wierni własnej wierze i obyczajom. Następne imperium, które dokonało deptania Jeruzalem, to Rzym i jego spadkobierca – Bizancjum. Pod panowaniem Rzymu Żydzi mogli sprawować służbę w świątyni. Wprawdzie mieli królów i namiestników, ale byli oni wyznaczani przez Rzym. W miarę łagodne traktowanie Żydów stopniowo przerodziło się w ucisk. Czasem Żydzi podejmowali próby zrzucenia jarzma rzymskiego, ale były one krwawo tłumione, aż do całkowitego zniesienia Izraela, spustoszenia ziemi i rozproszenia wszystkich jej mieszkańców. W VII wieku naszej ery następuje długi okres deptania terytorium Izraela przez Arabów. Kontrolują oni ziemię izraelską aż do 1914 roku. Ostatnimi mocarstwami kontrolującymi Izraela były Turcja i Anglia. W wielkim uproszczeniu możemy stwierdzić, że niewola narodu żydowskiego rozpoczęła się z chwilą najazdu Nabuchodonozora, a skończyła się proklamowaniem Państwa Izrael w 1948 roku.

Według proroctw okres „czasów pogan” miał trwać 2520 lat, od 606 roku przed naszą erą do 1914 roku naszej ery. Czy rządy pogańskie przestały egzystować? Nie. Skończyło się jedynie pozwolenie na „deptanie”. W 1914 roku dzierżawa została poganom wypowiedziana, kiedy I wojna światowa doprowadziła do upadku imperium tureckiego, a w konsekwencji (dzięki polityce Anglii) powstało państwo Izrael. W dzisiejszych czasach jesteśmy świadkami, że to Żydzi decydują o swoich sprawach, tak więc możemy stwierdzić, że „deptanie” dobiegło końca. Pan Jezus powiedział, że przyjdzie czas, kiedy Jeruzalem nie będzie więcej deptane. To wypełniło się obecnie, kiedy Izrael jest wolny i rozwija się jako państwo. Te wydarzenia powinny umocnić naszą wiarę w proroctwa i wypełnienie się Pańskich obietnic.

Likpa Aleksander

Artykuł napisany na podstawie rozmowy z braterstwem A. Z. Lipka